

PAPER DETAILS

TITLE: Kamu Yapilarinin Hurda Karsiligi Yikimi ve Kamu Gelirlerine Katkisi

AUTHORS: Burak ÖZ,Murat ANBARCI

PAGES: 54-63

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1260756>

Kamu Yapılarının Hurda Karşılığı Yıkımı ve Kamu Gelirlerine Katkısı

Burak ÖZ¹ , Murat ANBARCI²

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği Bölümü, 67100, Zonguldak

² Sultanbeyli Belediye Başkanlığı, Abdurrahmangazi Mahallesi, Belediye Caddesi No: 4 Sultanbeyli, İstanbul

(Alınış / Received: 27.08.2020, Kabul / Accepted: 10.02.2021, Online Yayınlanması / Published Online: 15.04.2021)

Anahtar Kelimeler

İnşaat ve yıkıntı atıkları,
Geri dönüşüm,
İnşaat yönetimi,
Muhammen bedel,
Kamu yıkım işleri

Özet: Bu çalışmada, Avrupa Birliği Ülkelerinde ve Ülkemizdeki inşaat ve yıkıntı atıklarının tekrar kullanımı, geri dönüşümü ve yıkıntı malzemelerin geri kazanımıyla ilgili genel bilgiler verilmiş ve kamu binalarının hurda karşılığı yıkırılması süreci analiz edilerek buradan elde edilecek kamu gelirinin artırılmasına yönelik çözüm önerilerinin sunulması amaçlanmıştır. Kamu idarelerinin 2016 ile 2020 yılları arasında yapmış oldukları tüm hurda karşılığı yıkım işleri incelenmiştir. İhaleye çıkan iki yüz beş (205) iş için ilgili kamu idareleriyle temas geçilerek yapmış oldukları işler ile ilgili sözleşme bedelleri ile bu işlerin muhammen bedel hesaplama yöntemine ilişkin bilgiler talep edilmiştir. Elli dokuz işe ilgili elde edilmiş verilerin değerlendirilmesi sonucunda muhammen bedelin hesaplanması farklı yöntemler kullanıldığı görülmüştür. Bunlar; metraj hesabı yapılmış ve kamu kurumlarının yayımladıkları birim fiyatlar kullanılmış, metraj hesabı yapılmış ve birim fiyatlar için piyasa araştırması yapılmış, sadece piyasa araştırması yapılmış veya ihaleye yapılacak idare kendi tecrübesine dayanarak tahminde bulunmuştur. İhalesi yapılip sözleşme bağlanan işlerde muhammen bedel ile sözleşme bedeli arasında ciddi dalgalanmalar olduğu ancak bu durumun muhammen bedel hesaplama yöntemiyle bir ilişkisinin olmadığı görülmüştür. Yaptığımız değerlendirmede, muhammen bedelin değerinden çok altında tahmin edilmesi ve ihalede yeterli rekabetin olスマmaması durumunda kamu gelirinde ciddi kayıplar meydana gelebileceği sonucuna ulaşmıştır.

Public Demolition Works for Scrap and Contribution to Public Revenues

Keywords

Construction and demolition waste,
Recycling,
Construction management,
Estimated value,
Public demolition works

Abstract: General information about reuse, recycling and materials recovery of construction and demolition waste in European Union Countries and in Turkey has been given and it has been aimed to analyze the process of demolition of public buildings for scrap, and to propose solutions to increase public revenues. We have examined all demolition works for scrap contracted by public authorities and institutions between the years of 2016 and 2020. We have contacted the relevant public authorities and institutions that put out to tender for two hundred and five demolition works and requested information regarding the contract prices and the method of calculating the estimated value related to these works. As a result of evaluating the data obtained for fifty-nine demolition works, it has been observed that different methods are used in the calculation of the estimated prices. These are; the quantity calculation of demolition waste and the use of the unit prices published by the public authorities, the quantity calculation of demolition waste and the demolition experts' proposals for the unit prices, only the demolition experts' proposals for the works, or the relevant public authority's estimation based on its own experience. It has been observed that there is a serious fluctuation between the contract price and the estimated price in the contracted demolition works, however we have seen that there is no relation with the method of calculation of the estimated prices. In our evaluation, it was concluded that serious losses in public income may occur in case the estimated price is undervalued and if there is not enough competition in the tender.

1. Giriş

İnşaat işlerinde, doğal kaynakların, özellikle yenilenemeyen kaynakların kullanılması, her yıl milyonlarca ton inşaat ve yıkım atığına yol açmaktadır. Çoğu ülkede bu malzemeler için özel bir işleme planı bulunmadığından, yeniden kullanmak ve/veya geri dönüştürmek yerine atık depolama alanlarında depolanmaktadır [1].

2016 yılında, tüm ekonomik faaliyetler ve hane halkları tarafından AB'de üretilen toplam atık miktarı 2.538 milyon ton olup, bunların % 45,7'si atık sahasında depolanmış ve % 37,8'i ise geri dönüştürülmüştür. Toplam atığın yaklaşık % 36,4'ü (923 milyon ton) inşaat ve yıkımı atıklarından kaynaklanmaktadır [2]. Yirmi sekiz Avrupa Birliği Ülkesinin 2016 yılı itibarıyla inşaat ve yıkımı atıklarının ortalama %89'u geri kazanılmıştır [3]. Tablo 1'de bazı Avrupa Ülkelerinin inşaat ve yıkımı atıkları geri kazanım oranları verilmekte olup Türkiye ile ilgili veri bulunmaması dikkat çekmektedir [4].

Ülkemizde ise inşaat ve yıkımı atıkları miktarının yıllık 4-5 milyon ton olduğu tahmin edilmektedir [5]. Hafriyat, inşaat ve yıkımı atıkları yönetimi ile oldukça sınırlı veri girişi yapılmıştır. 2014 yılında yaklaşık 100 milyon tonun üzerinde hafriyat toprağı, inşaat ve yıkımı atığı geri kazanılmış ya da bertaraf edilmiştir. 2023 yılında ise yaklaşık 300 milyon ton hafriyat

toprağı ve inşaat ve yıkımı atığının oluşması beklenmektedir [6]. Ortalama olarak her bir metreküp inşaat/yıkımı atığından yaklaşık olarak 0,60 metreküp malzeme geri dönüştürülebilmektedir [7].

1.1. İnşaat ve Yıkımı Atıklarının Kullanım Alanları ve Sınıflandırılması

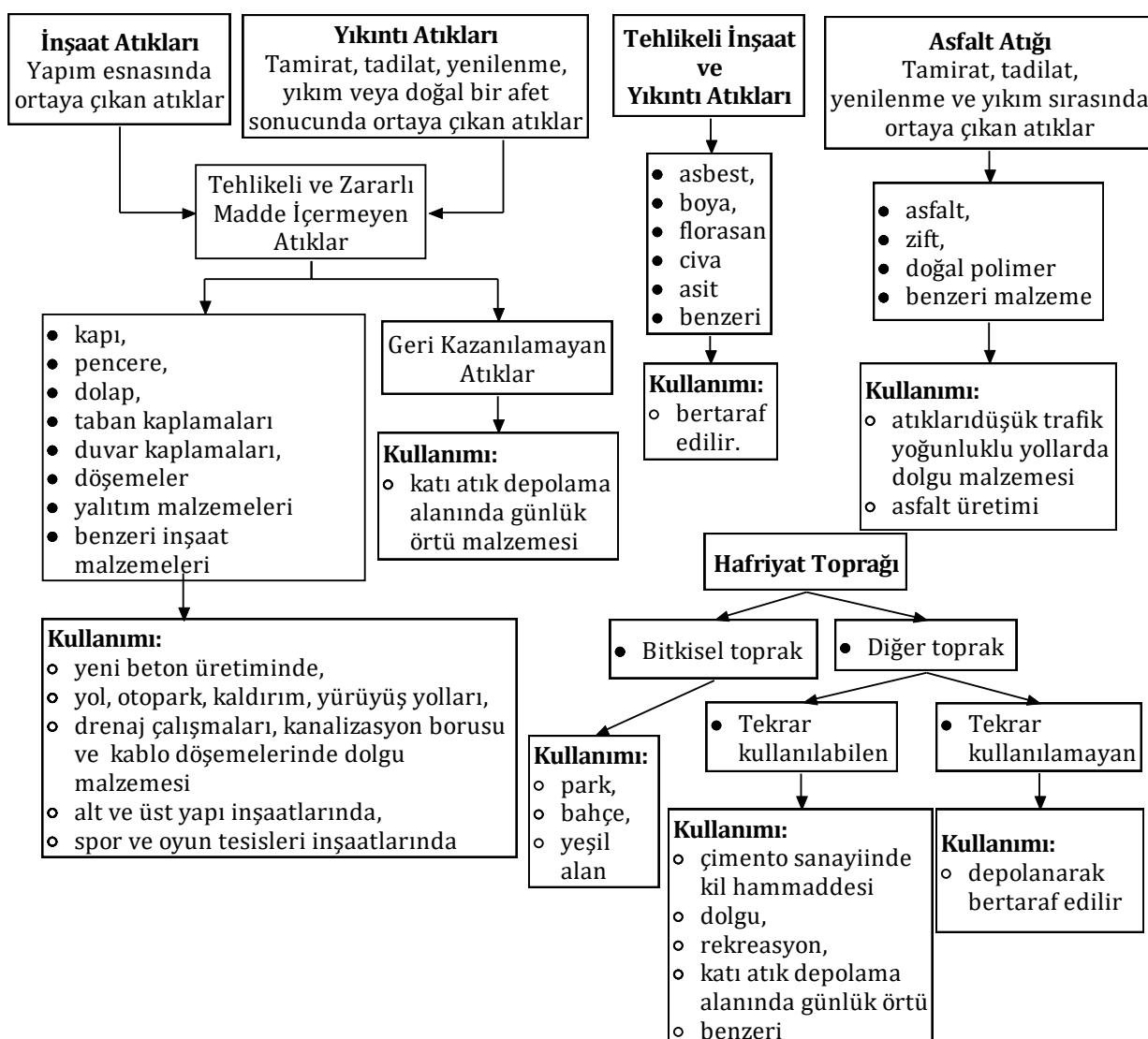
Konut, bina, köprü, yol ve benzeri alt ve üst yapıların yapımı esnasında ortaya çıkan atıklar inşaat atıklarını oluştururken bu yapıların tamiratı, tadilatı, yenilenmesi, yıkılması sonucunda ortaya çıkan atıklar ise yıkımı atıklarını oluşturmaktadır. Bu atıklardan bazıları içersinde asfalt, zift, doğal polimer ve benzeri malzemeler bulunurken bazıları içersinde ise asbest, boyalı floresan ve benzeri zararlı ve tehlikeli maddeler bulunmaktadır. Bunlar, tehlikeli inşaat ve yıkımı atıkları olarak sınıflandırılır [8].

Ülkemizde "Hafriyat Toprağı, İnşaat ve Yıkımı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği" 18.03.2004 tarih ve 25406 sayılı ile yayımlanarak 2010 yılında yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmek inşaat ve yıkımı atıklarının toplanması, geçici biriktirilmesi, taşılanması, tekrar kullanılması, geri dönüşümü ve bertaraf edilmesiyle ilgili düzenlemeleri yapar [8]. Şekil 1'de bu yönetmelikten istifade edilerek hazırlanmış hafriyat toprağı, inşaat ve yıkımı atıkları kullanım alanları gösterilmiştir.

Tablo 1. İnşaat ve yıkımı atıklarının geri kazanım oranları

Ülke	İnşaat ve yıkımı atığının geri kazanım oranı (tekrar kullanım + geri dönüşüm + geri kazanım + geri dolgu) / inşaat ve yıkımı atığı					Ülke				
	2010	2012	2014	2016			2010	2012	2014	2016
EU (28 countries)	:	:	89	89	Avusturya	92	92	94	88	
Belçika	17	18	32	95	Polonya	93	92	96	91	
Bulgaristan	62	12	96	90	Portekiz	58	84	95	97	
Cekya	91	91	90	92	Romanya	47	67	65	85	
Danimarka	:	91	92	90	Slovenya	94	92	98	98	
Almanya	95	94	:c	:c	Slovakya	:	:	54	54	
Estonya	96	96	98	97	Finlandiya	5	12	83	87	
İrlanda	97	100	100	96	İsviçre	78	81	55	61	
Yunanistan	0	0	0	88	Birleşik Krallık	96	96	96	96	
İspanya	65	84	70	79	İzlanda	75	100	99	99	
Fransa	66	66	71	71 ^e	Lihtenştayn	:	:	:	:	
Hırvatistan	2	51	69	76	Norveç	44	75	77	71	
İtalya	97	97	97	98	İsviçre	:	:	:	:	
Kıbrıs	0	60	38	57	Karadağ	:	:	:	0	
Letonya	:	:	92	98	Kuzey Makedonya	:	0	0	:	
Litvanya	73	88	92	97	Arnavutluk	:	:	:	:	
Lüksemburg	98	99	98	100	Sırbistan	:	:	:	80	
Macaristan	61	75	86	99	Türkiye	:	:	:	:	
Malta	16	100	100	100	Kosova	:	:	:	:	
Hollanda	100	100	100	100						
:= mevcut değil c=gizli e=tahmini										

Bu oranların hesaplanmasıında sadece tehlikeli madde içermeyen atıklar (beton, tuğla, alçı, yalıtım malzemeleri, karışık inşaat atıkları ve balast) göz önüne alınmıştır.

Şekil 1. Hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıklarının kullanım alanları

Geri kazanılmış ürünler ilgili standartları sağlamak şartıyla öncelikle alt ve üst yapı inşaatları ile dolgu ve rekreasyon amaçlı kullanılmalıdır. Hafriyat toprağı uygun olması durumunda öncelikle çimento sanayinde kil hammaddesi olarak kullanılmalıdır. Hafriyat sırasında nebatı toprak ayrı olarak toplanmalı, kesinlikle döküm alanına gönderilmemeli, yeşil alanlar ve benzeri çalışmalarda kullanılmalıdır. Nebati toprak dışındaki kazi hafriyat toprağı ise dolgu veya katı atık döküm alanlarında örtü amacıyla kullanılabilir, tekrar kullanılması mümkün değilse bertaraf edilir. Asphalt atıkları asphalt üretim tesislerinde veya yollarda dolgu malzemesi olarak kullanılabilir. Geri kazanılamayan inşaat ve yıkıntı atıkları ise ayrıştırma yapıldıktan sonra katı atık döküm alanlarında örtü malzemesi olarak kullanılabilir [8].

Atıkların sınıflandırılmasıyla ilgili olarak, Avrupa Atık Kataloğu ve Zararlı Atık Listesi 1 Ocak 2002 yılında yürürlüğe girmiştir [9], ve Atık Sınıflandırma Rehberi 2

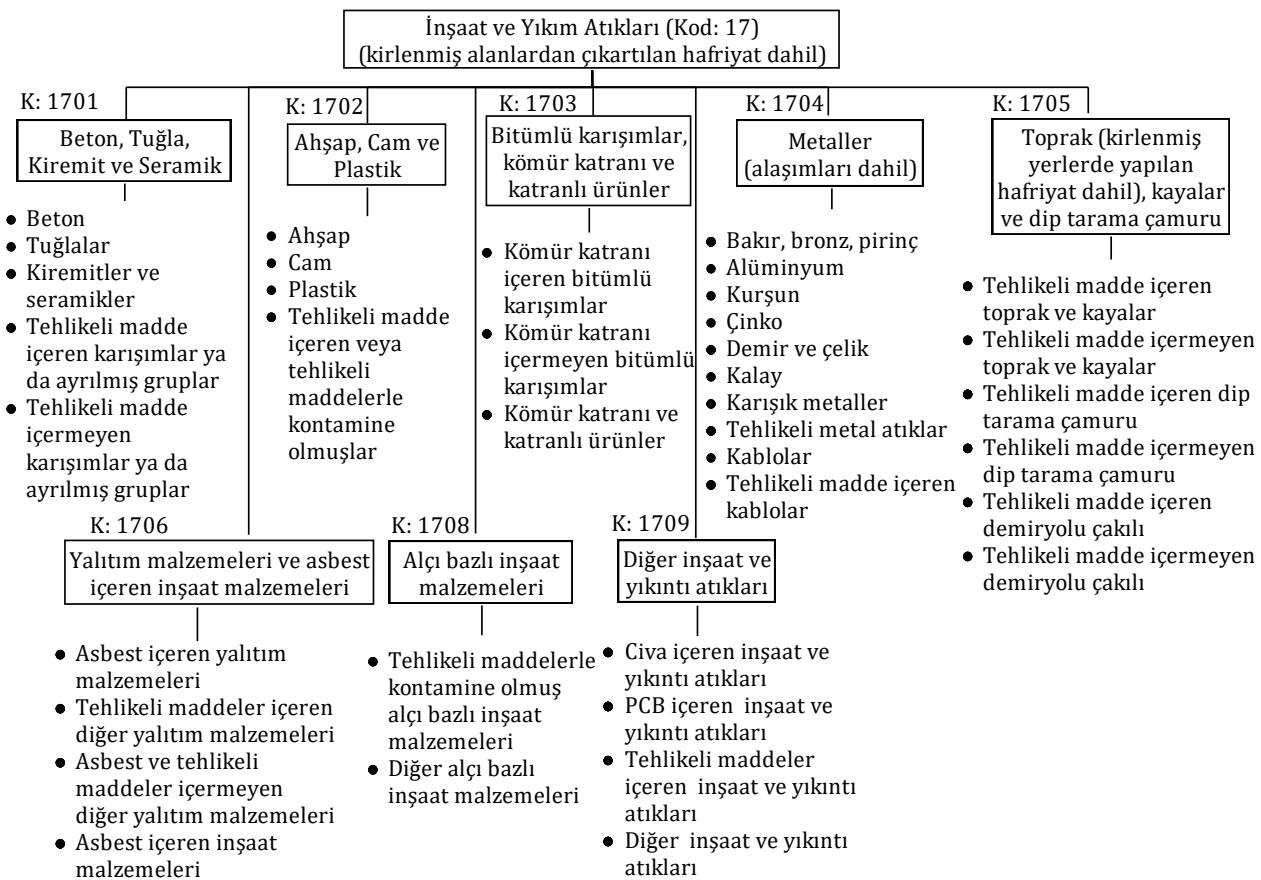
inci sürümü Aralık 2010 yılında yayımlanmıştır [10]. Ülkemizde de Atık Yönetimi Yönetmeliği, Avrupa Birliği mevzuatına uyum çerçevesinde Atık Sınıflandırma Rehberi esas alınarak hazırlanmış ve 2015 yılında yayımlanmıştır. İnşaat ve yıkıntı atıklarının sınıflandırılması ve kodları Şekil 2'de gösterilmiştir. Burada geçen Kod (K): 17, Atık Yönetimi Yönetmeliği ekindeki Atık Kodu Belirleme Hiyerarşisi ve Atık Kodu Açıklamalarında geçen inşaat ve yıkıntı atıkları bölümünü göstermektedir. On yedi ile başlayan kodlar ise inşaat ve yıkıntı atık sınıflarını göstermektedir [11].

1.2. Geri Kazanım ve Bertaraf Sistemi

1999 yılında Avrupa Komisyonu için Symonds tarafından hazırlanan "Construction And Demolition Waste Management Practices, And Their Economic Impacts" isimli final raporunda, ilgili tarihte Avrupa Birliğine üye on ülkenin inşaat ve yıkıntı atıkları

ile ilgili veriler sunulmuştur. Bu veriler öncelikle resmi kaynaklardan temin edilmiş, resmi kaynakların

yetersiz olduğu yerlerde ise uzman görüşü alınmıştır.

Şekil 2. İnşaat ve yıkıntı atıklarının sınıflandırılması

Tablo 2. Hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları miktarları

Hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları kullanım miktarları (milyon ton)									
Ülke	Beton, tuğla, kiremit, seramik vs. (inert)	Ahşap	Cam	Plastik	Metal	Yalıtım	Karışık	Hafriyat	Asfalt
Almanya	45						14	215	26
İngiltere				30				29,50	7,50
Fransa				23,60					
İtalya				20					
İspanya				12,8					
Hollanda	10,48	0,26		0,21	0,18		0,04	6,20	2,72
Belçika	6,41	0,11		0,01	0,01		0,21	27	0,91
Avusturya	3,6						1,1	20	1,70
Portekiz				3,20					
Danimarka	1,80	0,20	0,05	0,01	0,16	0,05	0,37	7,70	0,37
Yunanistan				1,80					
İsveç	1,12	0,39	0,01	0,00	0,15	0,02		1,50	2,70
Finlandiya	0,52	0,44	0,00	0,00	0,17	0,02	0,20	8	0,10
İrlanda	0,39	0,01	0,01	0,00	0,01	0,00	0,15	1,31	0,01
Lüksemburg				0,30					

Not: 1) 0,00 değerli hücreler 0,005'ten az olduğu anlamına gelmektedir.
2) Boş hücrelerin herhangi bir tahminin bulunmadığı anlamına gelmektedir.

Tablo 3. Hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıklarının tekrar kullanım ve geri dönüşüm oranları

Ülke	Beton, tuğla, kiremit, seramik vs. (inert) (%)	Tekrar kullanım ve geri dönüşüm oranları								
		Ahşap (%)	Cam (%)	Plastik (%)	Metal (%)	Yalıtım (%)	Karışık (%)	Hafriyat (%)	Asfalt (%)	
Almanya	18						14		80	
İngiltere			45					41	80	
Fransa			15							
İtalya			9							
İspanya	75	3	0,5	1	2		13,5		5	
Hollanda	94	60		17	100		0	40	100	
Belçika	93,51	5		10	90		0		100	
Avusturya	50						15		65	
Portekiz										
Danimarka	98	60	55	20	98	70	0	22	100	
Yunanistan										
İsveç	20	5	35	0	70	0		80	60	
Finlandiya	80	9	30	10	81	55	0	95	100	
İrlanda	5	0	0	0	0	0	1	50	0	
Lüksemburg										

Not: 1) 0,00 değerli hücreler 0,005'ten küçük olduğu anlamına gelmektedir.

2) Boş hücrelerin herhangi bir tahminin bulunmadığı anlamına gelmektedir.

Hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atık miktarlarının atık sınıflarına göre (beton, tuğla, kiremit, seramik, ahşap, cam, plastik, metal, yalıtılmış, karışık, hafriyat ve asfalt) kullanım miktarlarının en detaylı şekilde belirtildiği veriler 1999 yılına ait olup 1990 ile 1998 yılları itibarıyla ülke bazlı olarak Tablo 2 ve Tablo 3'de sunulmuştur [14].

1.3. Türkiye'de İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Geri Kazanımı

Türkiye'de atıkların geri kazanımı, bertaraf, ön işleme ve ara depolama hizmetleriyle ilgili işletmelerin faaliyetlerini sürdürmeleri için geçici faaliyet belgesi veya çevre izin belgesi veya çevre izin ve lisans belgelerine sahip olmaları gereklidir. Bu belgeler, çevreye kirletici etkisi yüksek düzeyde olan işletmeler için Çevre ve Şehircilik Bakanlığı; çevreye kirletici etkisi olan işletmeler için ise Çevre ve Şehircilik İl Müdürlükleri tarafından verilmektedir. Geçici faaliyet belgesine sahip işletmeler 1 yıl içerisinde çevre izin veya çevre izin ve lisans belgesi almaları gereklidir [12].

İnşaat ve yıkıntı atıklarının geri kazanımıyla ilgili olarak Türkiye'nin çeşitli illerde faaliyet gösteren ve çevre izin ve lisans belgesine sahip 1523 işletme ve geçici faaliyet belgesine sahip 410 işletme bulunmaktadır. Bu işletmeler çeşitli inşaat ve yıkıntı atığını geri kazandıracak Türkiye ekonomisine katkıda bulunmaktadır [13]. Tablo 4'de, Türkiye'de çevre izin ve lisans belgesine sahip işletme sayısı ve yaptıkları faaliyetler gösterilmiştir. Buradaki bilgiler, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın İzin Lisans ve Geçici Faaliyet

Belgesi Alan İşletmeler sayfasından (<https://eizin.cevre.gov.tr/Rapor/BelgeArama.aspx>) ilgili atık kodları seçilerek temin edilmiştir. Toplam faaliyet sayısının (1749) işletme sayısından (1523) fazla çıkışının sebebi, bir işletmenin birden fazla faaliyeti birlikte yürütmesidir. En fazla işletmenin sırasıyla İstanbul, İzmir, Ankara, Bursa, Kocaeli İllerinde olduğu (>100 işletme) ve Adiyaman, Ağrı, Artvin, Bitlis, Erzurum, Giresun, Gümüşhane, Hakkâri, Isparta, Kars, Malatya, Muş, Ordu, Siirt, Tunceli, Bayburt ve Ardahan İllerinde ise işletmenin bulunmadığı görülmüştür.

1.4. Seçici Yıkım ve Şantiyedeki İşlem Sırası

Genel olarak bir yıkım işinde yapılması gereken faaliyetler, ana yapının yıkılması, arazinin temizlenmesi ve atık malzemelerin bertaraf edilmesi şeklinde sıralanabilir. Bunların dışında opsiyonel ancak önemi çok büyük olan etken ise hangi malzemelerin tekrar kullanılacağı ve/veya hangilerinin geri dönüşümle gönderileceğinin kararıdır [14].

Yıkıntıdan çıkan malzemelerin sağlıklı bir şekilde geri kazanımını sağlayabilmek için öncelikle malzemelerin niteliklerine göre sökülmesi, yıkımın kontrollü yapılması, atıkların kaynağında ayrılması, tehlikeli atıklardan ayıklanması ve seçerek toplanmasıdır. Bunu, atıkların geçici olarak biriktirilmesi, taşınması, geri kazanılması, değerlendirilmesi ve bertaraf edilmesi izler [8].

1.5. Hurda Karşılığı Yıkım İşlerinde Kamu Mevzuatı

Yıkım kararı, yapının ekonomik ömrünü tamamlaması ve ihtiyacı karşılayamaması, riskli yapı olması, onarım/güçlendirme maliyetinin yıkıp yeniden yapma maliyetine oranla yüksek çıkması gibi sebeplerle alınabilir [15]. Yıkım kararının, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından riskli yapıların tespiti için yetki verdiği kurum ve kuruluşlar tarafından bina durum raporu ile yapı güvenliğinin belirlenmesine yönelik hazırlanacak rapora istinaden verilmesi uygun olacaktır. Kamu ihalelerinde hurda karşılığı

yıkım işleri kamuya gelir sağlamaya yönelik olduğu için 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu göre ihaleye çıkılmaktadır. Bu işler çoğunlukla Kanunun 35inci maddesinin a bendi (kapalı teklif usulü) ve c bendi (açık teklif usulü) ile gerçekleştirilir [16].

Bu çalışmada, kamu binalarının hurda karşılığı yıktırılması süreci incelenerek, elde edilen veriler doğrultusunda kamu gelirlerini artırmaya yönelik çözüm önerilerinin sunulması amaçlanmıştır.

2. Materyal ve Metot

Bu çalışmada kamu kurum ve kuruluşlarının 1 Ocak 2016 ile 1 Haziran 2020 yılları arasında yapmış oldukları tüm hurda karşılığı yıkım işleri incelenmiştir. Yıllar itibarıyla ihale sayıları ve muhammen bedeller www.ilan.gov.tr resmi ilan portalı adresinden alınarak tablo halinde sunulmuştur (Tablo 5). İki yüz beş (205) iş için ihaleye çıkan ilgili Kamu kurum ve kuruluşu ile temas geçilerek yapmış oldukları işler ile ilgili sözleşme bedeli ve muhammen bedel hesaplama yöntemine ilişkin bilgiler talep edilmiştir. Veriye ulaşılan ellî dokuz işle ilgili veriler üzerinden çalışma yürütülmüştür.

Tablo 5. 2016-2020 yılları arası hurda karşılığı yıkım işleri ihale sayısı ve toplam muhammen bedelleri

İhale Yılı	İhale Sayısı	Toplam Muhammen Bedel (TL)
2020 (01.06.2020 kadar)	36	0,00
2019	1	4.172,00
2018	3	242.000,00
2017	1	103.125,00
2016	0	0,00
TOPLAM	41	349.297,00

3. Bulgular ve Sonuçlar

Çalışma kapsamına alınan 205 adet hurda karşılığı yıkımından ellî dokuz adedinin sözleşme bilgilerine ulaşılmıştır. Tablo 6' da işlerin yıllar itibarıyla muhammen bedel ile sözleşme bedeli arasındaki artış katsayısi ve muhammen bedel hesaplama yöntemi yer almaktadır. Tablo 7'de ise ellî dokuz adet işin yıllar itibarıyla toplam muhammen bedelleri,

sözleşme bedelleri ve ortalama artış katsayısi görülmektedir.

Tablo 6'da muhammen bedelin hesaplamasında dört farklı yöntemin izlendiği görülmektedir: 1) Metraj hesabı yapılmış ve kamu kurumlarının birim fiyatları kullanılmıştır. 2) Metraj hesabı yapılmış ve birim fiyatları için piyasa araştırması yapılmıştır. 3) Metraj hesabı yapılmamış sadece işin uzmanı firmaların vermiş oldukları tekliflerin ortalaması alınmıştır. 4) Metraj hesabı yapılmamış, ihaleye çıkacak idare kendi tecrübesine dayanarak tahminde bulunmuştur.

Tablo 6, Şekil 3'de grafiksel olarak da gösterilmiştir. Grafikte yıkım işleri sayısı ile sözleşme bedeli/muhammen bedel oranı arasındaki ilişki gösterilmiş ve ciddi dalgalanmalar olduğu görülmüştür (Şekil 3). Muhammen bedel hesaplama yöntemine ile sözleşme bedeli arasında bir ilişki kurulamamıştır. Sözleşme bedeli ile muhammen bedel arasındaki artış oranının düşük olması ya muhammen bedelin değerinde tahmin edildiği ya da ihalede yeterli rekabetin oluşmadığı anlamına gelebilir. Eğer yeterli rekabet oluşmadıysa bu durum ilgili kamu kurumunun gelir kaybına uğramış olabileceği düşündürmektedir. Muhammen bedel ile sözleşme bedeli arasındaki artış oranının yüksek olması muhammen bedelin değerinde tespit edilemediği ancak ihalede tam rekabetin ya da kısmi rekabetin olduğu anlamına gelebilir. Yaptığımız değerlendirmede, muhammen bedelin değerinden az tahmin edilmesi ve ihalede yeterli rekabetin oluşmaması durumunda kamu gelirinde ciddi kayıplar meydana gelebileceği sonucuna ulaşılmıştır. Ülkemizde bu alanda sınırlı sayıda araştırma bulunmaktadır. Çalışmamızın literatürdeki bu eksikliğin giderilmesine ve kamu kaynaklarının daha verimli kullanılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Çalışmamızdan elde ettiğimiz veriler doğrultusunda önerilerimiz şunlardır:

- Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de artan nüfus ve şehirleşmeye paralel olarak artış gösteren katı atıkların yönetimi önemli bir konudur. Bu katı atıkların içerisinde yer alan inşaat yıkım atıklarının ekonomik değerinin tespit edilebilmesi, sağlıklı ve yönetilebilir bir geri dönüşüm sistemi kurulabilmesi için tekrar kullanılan, geri dönüştürülen, bertaraf edilen hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıklarının miktarlarının hem merkezi hem de yerel yönetimlerin ortak bir veri tabanı kullanarak yasal bir yönetmelik ile de zorunlu hale getirilerek bir veri tabanında tutulması gerekmektedir.
- 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile ihale edilen işlerde bulunan tebliğ ve yönetmeliklerde olduğu gibi 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu için de tebliğ ve

yönetmelikler düzenlenerek bu kanun esaslarına göre ihale edilen hurda karşılığı yıkım işlerinde de saydamlığın ve kamuoyu denetiminin sağlanabilmesi için ihale tarihlerinin ilan edilmesi, şartnamelerin yaylanması ve ihale sonuçları ile sözleşme bilgilerinin tipki 4734 Sayılı Kamu İhale Kanunu'nun kullanıldığı Elektronik Kamu Alımları Platformu (EKAP) benzeri bir veri tabanına kaydedilmesi faydalı olacaktır.

Tablo 6. Muhammen bedel ile sözleşme bedeli arasındaki ilişki

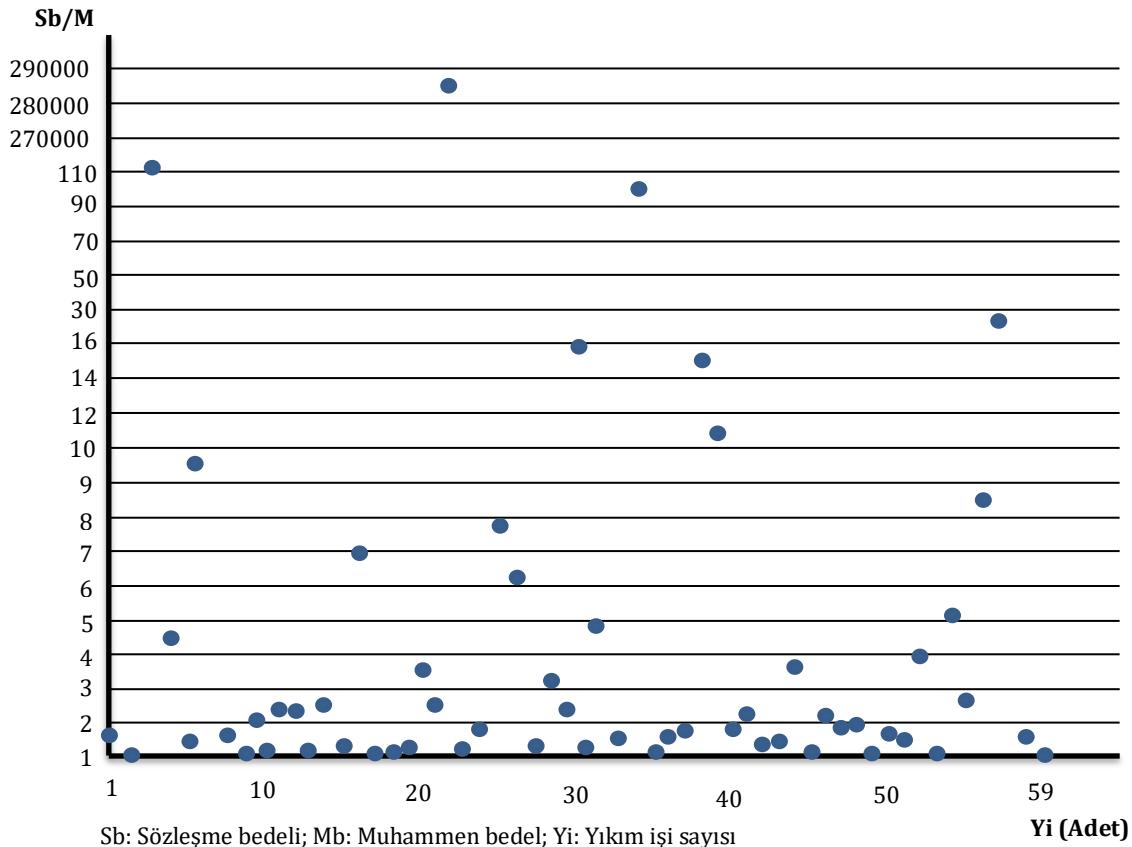
İlan Tarihi	*Sb/Mb (Artış Katsayı)	Muhammen Bedel Hesaplama Yöntemi	İlan Tarihi	*Sb/Mb (Artış Katsayı)	Muhammen Bedel Hesaplama Yöntemi
2020	1,69	Bilinmiyor	2018	1,23	Metraj hesabı + birim fiyat
2020	1,01	Metraj hesabı + birim fiyat	2018	4,86	Bilinmiyor.
2020	101,70	Metraj hesabı + piyasa araştırması	2018	1,52	Bilinmiyor.
2020	4,57	Piyasa araştırması	2018	104,17	Metraj hesabı + birim fiyat
2020	1,56	Piyasa araştırması	2018	1,13	Bilinmiyor.
2020	9,63	Metraj hesabı + birim fiyat	2018	1,51	Metraj hesabı + birim fiyat
2020	1,75	Metraj hesabı + birim fiyat	2018	1,63	Piyasa araştırması
2020	1,05	Bilinmiyor.	2018	14,81	Bilinmiyor.
2020	2,10	Bilinmiyor.	2018	10,88	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	1,16	Metraj hesabı + birim fiyat	2018	1,85	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	2,47	Bilinmiyor.	2018	2,17	Bilinmiyor.
2019	2,41	Metraj hesabı + birim fiyat	2018	1,32	Bilinmiyor.
2019	1,18	Bilinmiyor.	2018	1,44	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	2,58	Metraj hesabı + birim fiyat	2018	3,86	Bilinmiyor.
2019	1,33	İdarenin tahmini	2018	1,15	Piyasa araştırması
2019	6,94	Bilinmiyor.	2018	2,29	Bilinmiyor.
2019	1,07	Bilinmiyor.	2018	1,84	Bilinmiyor.
2019	1,13	Bilinmiyor.	2017	1,93	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	1,22	Bilinmiyor.	2017	1,15	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	3,68	Metraj hesabı + birim fiyat	2017	1,72	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	2,50	Piyasa araştırması	2017	1,47	Piyasa araştırması
2019	285.000,00	Piyasa araştırması	2017	3,97	Bilinmiyor.
2019	1,28	Metraj hesabı + birim fiyat	2017	1,11	Bilinmiyor.
2019	1,79	Metraj hesabı + birim fiyat	2017	5,22	Bilinmiyor.
2019	7,76	Piyasa araştırması	2017	2,60	Bilinmiyor.
2019	61,71	Metraj hesabı + birim fiyat	2017	8,49	Bilinmiyor.
2019	1,23	Bilinmiyor.	2016	26,58	Piyasa araştırması
2019	3,22	Bilinmiyor.	2016	1,50	Metraj hesabı + birim fiyat
2019	2,36	Bilinmiyor.	2016	1,01	Piyasa araştırması
2019	15,73	Piyasa araştırması			

*Sb: Sözleşme bedeli; Mb: Muhammen bedel

Tablo 7. İhale yılı itibarıyla toplam muhammen bedel ile toplam sözleşme bedelleri

İhale Yılı	İhale Sayısı	Toplam Muhammen Bedel (TL)	Toplam Sözleşme Bedeli (TL)	Artış Katsayı
2020 (01.06.2020 kadar)	9	2.820.191,69	4.155.066,00	1,47
2019	21	3.345.779,51	7.729.207,00	2,31
2018	17	9.333.515,35	15.266.967,18	1,64
2017	9	1.534.695,52	3.796.553,00	2,47
2016	3	807.848,13	1.516.300,00	1,88
TOPLAM	59		ORTALAMA ARTIŞ KATSAYISI	1,95

2886 sayılı Devlet İhale Kanunu kapsamında İhaleye çıkılacak hurda karşılığı yıkım işlerinin muhammen bedellerinin daha gerçekçi hesaplanabilmesi için ilave tebliğ ve yönetmelikler ile bir sınır çizilmesi önem arz edecektir.

Şekil 3. Muhammen bedel ile sözleşme bedeli arasındaki artış katsayısı

Etki Beyanı/Declaration of Ethical Code

Bu çalışmada, "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması gereklili tüm kurallara uyalduğumu, bahsi geçen yönergenin "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbirinin gerçekleştirilmemiğini taahhüt ederiz.

Kaynakça

- [1] Silva R.V., Brito J. de ve Dhir R. K. 2014. Properties and Composition of Recycled Aggregates from Construction and Demolition Waste Suitable for Concrete Production. *Construction and Building Materials*, 201-217.
- [2] Eurostat, 2020. Waste Statistics, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Waste_statistics#Total_waste_generation, ISSN 2443-8219 (Erişim Tarihi: 04.06.2020).
- [3] Eurastat, 2019. Record Recycling Rates and Use of Recycled Materials in the EU, Eurostat Your key to European statistics, <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/9629294/8-04032019-BP-EN.pdf/295c2302-4ed1-45b9-af86-96d1bbb7acb1> (Erişim Tarihi:04.06.2020).
- [4] Eurastat, 2018. Recovery Rate of Construction and Demolition Waste, https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=cei_wm040&language=en (Erişim Tarihi:04.06.2020).
- [5] T.C. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Sanayi Genel Müdürlüğü, 2014. Ulusal Geri Dönüşüm Strateji Belgesi ve Eylem Belgesi (2014-2017), 113s, Ankara.
- [6] T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Çevre Yönetimi Genel Müdürlüğü, 2017. Ulusal Atık Yönetimi ve Eylem Planı (2016-2023), 140s, Ankara.
- [7] T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, 2019. Evsel Atıklar Proje Şube Müdürlüğü. İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Geri Kazanımı. Marmara Belediyeler Birliği. <http://marmara.gov.tr/UserFiles/Attachments/2019/12/20/5dd64249-8e85-4a09-89e4-c9ad866b3794.pdf>. (Erişim Tarihi:03.06.2020).
- [8] Resmi Gazete. Hafriyat Toprağı, 2004. İnşaat Ve Yıkıntı Atıklarının Kontrol Yönetmeliği 25406, 11s, Ankara.
- [9] Environmental Protection Agency, 2002. European Waste Catalogue and Hazardous Waste List. s.l., Ireland: Environmental Protection Agency, ISBN: 1-84095-083-8.

- [10] Commission of The European Communities, 2010. EUROSTAT Guidance on EWC-Stat Waste Categories.
- [11] Resmi Gazete. Atık Yönetimi Yönetmeliği, 2015. 29314, 208s, Ankara.
- [12] T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı. Çevresel İzin ve Lisans İstatistikleri Bülteni, 2019. Çevresel İzin ve Lisans İstatistikleri Haber Bülteni. https://webdosya.csb.gov.tr/db/ced/menu/izin-ve-lisans-haber-bulteni_2019_20200331015003.pdf. (Erişim Tarihi:19.06.2020).
- [13] Çevresel Etki Değerlendirmesi, İzin ve Denetim Genel Müdürlüğü, 2020. İzin ve Lisans İşlemleri, Çevresel İzin ve Lisans İstatistikleri, <https://ced.csb.gov.tr/izin-ve-lisans-islemleri-i-82206>. (Erişim Tarihi:19.06.2020).
- [14] Symonds Group Ltd. European Commission, 1999, Construction and Demolition Waste Management Practices, and Their Economic Impacts.
- [15] Aktaş Z.2015. Bina Yıkım Atıklarının Altyapı Projelerinde Değerlendirilmesi, Uzmanlık Tezi, İller Bankası Anonim Şirketi, Ankara.
- [16] Resmi Gazete, 1983. 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu. 22 (18161), 573s, Ankara.